

نصرالله قهرمانی

وکیل پایه یک دادگستری

زمینه علمی برای تفاهم قضی و وکیل

«در شماره ۱۳۱ زیر عنوان دو بازوی عدالت پیشنهاد کرده بودیم که به منظور «تفاهم هرچه بیشتر و تعاطی افکار بین دادرسان و وکلاعه مجله و سخنرانی» و باشگاه مشترک تشکیل گردد. اینک خرسندیم که یکی از همکاران گرامی «شرحی در این زمینه فرستاده‌اند که قبل از مقدمه و سپس متن آن را چاپ «مینمائیم و اعلام میداریم که برای هرگونه کمک و همکاری آماده‌ایم. — مجله»

***

«با احترام فراوان در پاسخ دعوت آن مجله برای ایجاد زمینه همکاری بین «جامعه قضات و وکلا با مساعدت گروهی از افراد این صنف، مقدمات تهیه و «چاپ یک نشریه حقوقی بنام رویه دادگاهها فراهم شده است. چون آگامی» «خوانندگان گرامی مجله کانون وکلاعه دادگستری که لزوماً جامعه حقوقدان» «کشور میباشند، از زیربنای فکری این گروه در همکاری آنان با ما مؤثر» «است، بدینوسیله خلاصه آنچه انگیزه گردانندگان این نشریه از شروع باشند» «کار بوده است به پیوست جهت درج در مجله تقدیم میگردد. ضمناً چون» «چاپ این نشریه برای تهیه کنندگان آن در بدو امر ایجاد اشکال مینماید» «چنانچه دست مساعدت از سوی مجله وزین شما بسوی ما دراز شود آنرا» «بگرمی میفساریم.»

***

رویه قضائی در همه سیستم‌های حقوقی یکی از منابع حقوق بشمار می‌ود. در سیستم حقوقی «کامن‌لو» اساساً قضاوت بر «مبنا» رویه صورت می‌گیرد. «رویه» در سیستم حقوق نوشته، در واقع نوعی تعبیر قضائی از مواد متعدد

قانون است که نقص جمود را در این سیستم تا حدی تعدیل میکند. برای آشنائی با حقوق یک جامعه، در این سیستم مطالعه رویه‌ها بیش از متون قانونی مشید واقع میشود. زیرا چهره واقعی قانون در قالب رأی قضائی تجلی میکند و چه بسیار اتفاق میافتد که بین ظاهر مواد قانون و تعبیر قضائی آنها نوعی دوگانگی بروز میکند.

عامل پیدایش این دوگانگی در بسیاری موارد، از گرایش شدید قضائی بسوی «واقعیت» ناشی میگردد. واقعیت این است که باگذشت زمان، «انتظار» توجه به واقعیات روابط حقوقی مردم از قضائی بیشتر میشود. این «انتظار» در کنار وظیفه «فصل خصوصت» وظیفه «اجرای عدالت» را برای او ایجاد مینماید و از آنجاییکه بین «عدالت قانونی» و «عدالت اجتماعی» همیشه وحدت وجود ندارد قضائی در صدور آراء دچار نوعی تضاد میگردد. وسرانجام این کشمکش روحی او را وابیدارد تا با استفاده از تعبیرهای گوناگون حقوقی بردریافت خود از ماهیت دعواهای لباس قانونی بپوشاند. پذیرفتن آغاز این تعول فکری در کار محاکم ایران بسهولت امکان‌پذیر است که دادگاه‌های ما تحت تأثیر ناهمانگی موجود بین قوانین و واقعیات روابط حقوقی مردم ضرورت تجدید نظر در نقش قانون را بعنوان «وسیله کشف حقیقت» نه «ضابطه» در صدور آراء احساس میکنند و این امر تویدی است برآغاز یک تعول بنیانی در کار محاکم و منشأ تعبیرات قضائی آنها از مواد قانون.

ولی متأسفانه در جهت خلاف حرکت این جهش فکری عوامل نامساعد زیر به چشم

میخورد:

۱- تبادل افکار در قوت بخشیدن باین جریان فکری بین دادگاه‌ها ناچیز است.

۲- هنوز بسیارند معاکمی که وظیفه خود را صرفاً «فصل خصوصت» میدانند و گریز از این قطب را نوعی تجری تلقی میکنند.

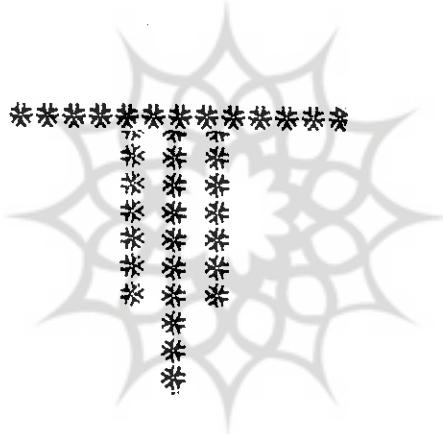
۳- دیوان کشور ما که میباشد الهام‌بخش دادگاه‌های تالی در ایجاد رویه‌های مفید و سازنده باشد، بعلل گوناگون که تراکم کار و توجه به کمیت یکی از آنهاست، خاصیت سازنده‌گی خود را بتدریج از دست میدهد و خطر خشک شدن این چشم‌های حقوقی روزبروز بیشتر میگردد.

۴- اگر از مقایسه دست برداریم و برای دیوان کشور، وظیفه‌ای در حد دیوان تمیز سایر کشورها در سازنده‌گی حقوقی قابل نباشیم، و ابرام یا نقض آراء دادگاه‌های تالی را بدون استدلال کافی تنها وظیفه آن بدانیم، چون همه احکام قابل فرجامخواهی نیستند، دیوان کشور مجال اظهار نظر این چنینی را نیز حتی در اکثر موارد پیدا نمیکند. بنابراین از این ضابطه نیز نمیتوان همیشه بهره‌گرفت.

۵- جای نشریه‌ایکه رویه دادگاه‌های تالی را در معرض قضاوت جامعه حقوقدان برای نقادی قرار دهد در میان نشریات محدود حقوقی ما خالی است.

برای از میان برداشتن مشکلات بالا و ایجاد یک زمینه همکاری بین قضات و وکلاه در جهت تقویت بنیه حقوقی جامعه و بمنظور متجلی‌ساختن کیفیت کار دادگاهها، طرح انتشار یک نشریه حقوقی بنام «رویه دادگاهها» در مرحله پیاده شده

است. نشریه مزبور که بی تردید با اقبال همگانی رو برو خواهد شد، بهمکاری گروهی بیشتر از جامعه قضات و وکلاء نیاز دارد. این نشریه تا پیش از انجام مقدمات ثبت آن بصورت یک بولتن ماهیانه قضائی منتشر میگردد و مطالب آن انحصار آراء در خور بحث دادگاهها و انتقادات جامعه حقوقدان کشور از آنها خواهد بود. به صورت آنچه انجیزه اصلی از پیشنهاد این طرح بوده است، ایجاد یک زمینه مساعد برای رودر روساختن افکار حقوقی بمنظور آغاز یک تحول بنیانی بوده است. با اذعان باینکه «آغازیدن انجامیدن نیست» در انجام این مهم همه نیروهای حقوقی را بهمکاری میخوانیم.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی